

Stjøn, om der var nogen Grund til at anvende ekstraordinære Foranstaltninger — det er det, her er Tale om — eller om der ikke var nogen saadan Anledning tilfede. Det er § 47 i Kommunalloven, jeg særlig sigter til, og der staar: „Finder Amtsrådet, at Sognerådet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller negtet at udrede Udgifter, som det er pligtigt at afholde, eller undladt at udføre nogen anden Foranstaltning, hvortil det er forpligtet, eller i andre Maader har overfiredet sin Myndighed, træffer det de i den Anledning nødvendige Foranstaltninger og kan i fornødent Fald ved Domstolene gjøre personligt Ansvar gjældende mod de paagjældende Medlemmer af Sognerådet.“ Deraf fremgaar det jo klart nok, at Amtsrådet er Herre over, om det vil pålægge Sognerådet en saadan Mulkt eller ikke, det maa gaa ind under Ordene: „træffe de fornødne Foranstaltninger“; men Amtsrådet er ikke pligtigt at gjøre det; thi der staar udtrykkelig: „finder Amtsrådet“, kun saa har det at gjøre det; men om Amtsrådet finder det eller ikke, maa virkelig afgjøres af Amtsrådet selv. Nu synes imidlertid den Praxis at skulle indføres, at Amtsrådet har at finde, hver Gang Ministeren mener, at det bør finde, og kan det ikke finde paa anden Maade, saa ved Hjælp af Tvangsmulkten. Det vilde være en fuldstændig Tilintetgjørelse af hele vor kommunale Organisation i Genhold til den gjældende Landkommunallov. Det reducerer Amtsrådet, som skal være en virkelig kommunal Selvstyrelsesinstans, til en fuldstændig Betjent for Indenrigsministeriet og ikke til Amt, og det har ikke blot ikke været Kommunallovens Mening, men det strider åbenbart mod Kommunallovens Ord. Jeg veed ikke, om Ministeren er bekendt med det, der saaledes er sket, men jeg antager det ikke, jeg antager, Ministeren misbilliger det; men jeg tror, at det er nødvendigt, at Sagen bliver oplyst, og at den bliver ordnet; thi dersom det skal blive Praxis her i Landet, at Amtsrådene kunne tvinges ved Mulkt fra Ministeriet til at stemme saaledes, som Ministeriet synes, at de skulle stemme, saa ere vi inde paa en Vej, der fører os endnu længere bort fra nogenlunde fornuftige Tilstande end dem, vi allerede ere inde paa, og en yderligere Konsekvens vilde blive den, at Ministeren følger et Forslag, som jeg tror, har været fremsat engang i et af de Blade, Ministeren falder „gode“ Blade, nemlig, at Folkethinget ogsaa skulde stemme under en Dagsmulkt. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om Ministeren vilde udtale sig om

dette Forhold, om det er ham bekendt, om han billiger den Fortolkning, og hvilken Fortolkning det er; thi efter hvad der er mig meddelt, skulde Fortolkningen støtte sig paa § 47, den har jeg læst op, og jeg kjender ikke nogen anden, der kan bære en saadan Fortolkning.

Scharling: Der er til § 19 kun 3 Punkter, hvor Mindretallet ikke har kunnet følge Flertallet. Det første og det sidste af disse er Handelsdirektoratet og en Bevilling af 5,000 Kr. til en Rejse i Handels Interesser. Begge Punkter er Gjengangere fra flere Aar, som jeg derfor ikke skal op holde mig ved. Jeg skal kun udtale, at Mindretallet beklager, at Flertallet endnu ikke har vist sig tilbøielig til at efterkomme Handelsstandens efter vor Mening fuldt beføiede Ønske om disse Bevillinger. Det tredie Punkt er Vædringsforslaget Nr. 25 om at nægte 10,600 Kr. til Arbejder ved Christiansborg Slot. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at disse Arbejder gaa ud paa en Istandsættelse af Vinduer og Døre, Sandstensarbejder og deslige ved den ene Side af Udbygningerne ved Christiansborg Slot, Ridehuset med hvad dertil hører. Man har paa lignende Maade istandsat Udbygningerne paa den anden Side af Ridebanen og man har istandsat den anden Side af Ridehuset. Det synes da rimeligt, at man ikke længere udflyder det Tidspunkt, da man istandsætter ogsaa denne Side af disse Udbygninger og det saa meget mere, som det er oplyst i Anmærkningerne, at det er blevet paatrængende Arbejder, da alt Træværk i høi Grad er blevet udtørret, fordi det manglede Maling og vi vide, at det ikke er økonomist at udsætte den Slags Reparationsarbejder. Mindretallet mener derfor ogsaa, at man hellere maatte medtage dette Arbejde i Aar; selv om der ved Bygningskontoen blev noget større, end man anser for rigtig normalt at holde den paa. Jeg skal derfor anbefale denne Bevilling til det høie Thing.

Berg: Der er forskjellige Poster i dette Affnit, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har en anden Opfattelse af, end der er gjort gjældende af andre Dele af Udvalget, men da vi ikke have udtrykt det i Betænkningen, henholder jeg mig blot til det enkelte Punkt, hvor vi have udtalt os, nemlig Nr. 47 angaaende Tilskudet til tekniske Skoler. Der har det Mindretal, hvortil jeg hører, ment at man burde gjøre Forhøielsen af Tilskudet med 20,000 Kr. afhængig af, at der stiftes os en fastere Undervisningsplan og Ledelse, end der antagelig er tilfede ved mange af disse større Skoler, navnlig derved, at det